Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8263
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

exemplū hoc magnis regibus inge
rens pudeat eī ab exiguis animalibus
nō trahē moreē aut ibidem de clemēcia
principū in compatiendo etiā hostibus
narrat Valerius li v dicens q̄ marco
marcellinus captus a eo siracusanus
cū esset i arce constitutus et opulentissime
orbis tue afflicte fortuna exaltet cor
nere et casu luguberi fletū cohibere
nō potuit Narrat idem q̄ cū Cesar
pompeyū aspexisset piab lacrimas dedit
Consule ibidem narrat de clemēcia i
dando bona indignis Ait enī de clemē
cia pompeyi erga regem armenie
qui cōtra ppl'm romanū magna bella
gesserat virtū in conspectu suo suppli
cem ducens iacē non est passus sed
benignis verbis recreatus diadema
q̄ preceperat capite reponē reuisit
et pristine fortune habitū restituit
eque pulchrū indicans et vnicē i regē
et fuce Consule narrat de quodam
consule paulo nomine qui cū quendā
regem captū ad se adduci audisset
oriri et illū volentes ad genua
prōbē dextera sua allevauit et ad
spem exhortatus est eum in consilio
sibi proximū sedere fecit nec honorē
mense indignū iudicauit Nam et
egregiū est hostem ducē nō minus
laudabile in seleri sine miserer
Narrat ibidem de cesare q̄ audita
morte cathonis emuli eius liberis
suis incolumē restituit Sic enī
instruit vrgilius principē et ait
Augustio v de ciuitate dei c xiii Te
regem impio populos rōne memento
hec tibi artes erit pacis imponē mo
reē peē subiectis et debellare supe
bos Et alibi ethicus Est puger ad pe
nam princeps ad prima velox Scīem
clemētes fuerit principes antiqui i
dando indignis et i remittendo de
eī aut valerius li v libertatis duo
fuit comites scz humanitas et clemē
cia Senatus aut romanū acta fuerit
humanissima et clementissima et pomt
exemplū Qū cartaginenses legati
ad captiuos redimendos i urbem venis
sent ptinus nulla pecunia accepta red
didit iuuenes nūd duo milia et septingē
tos xlm tantū hostū exercitū di
missum tantaq pecuniam redemptū
tot miūrys veniam datam ipsos le
gatos obstupuisse arbitror et seū
dyrysse de munificencia gentis rōne
et benignitate miranda Similr
clemētia principū erga inferiores eis
descendendo fuit magna antiquis
nihil eī sic reddit principes caros
militibus sicut benignitas clemēcie
Unde legitur de Trajano in gestis
romanorū q̄ cū eum arguerent amici
q̄ in omnes vltra q̄ imperatore decet
comunis esset condescendendo ciuibus
rendit se salcem imperatorem priuatis
quales imperatores quisq̄ priuatus ab
optasset De Alexandro narrat
Valerius q̄ precipuū amorem civis
a militibus meruit sua clemēcia
Unde narrat de eo q̄ cū i tempes
tate duceret exercitū milite confer
tum senio et frigore obstupefactū
respexit ipse sedens in sede sublimi et
ppinqua igni statim q̄ descendit de
sede et manibus suis ipm militē i
sua sede imposuit sd eī salutare fu
turū dicens apud persas capitale
extitisse solūz regi occupasse Ad
ergo miru si sub eo duce militare
iocundū ducebant milites cui milit
in colonnitas pprio fatigio carior
erat Legitur etiā de Alexandro
eodem in epla q̄ misit aristoli q̄ cū
deuicisset parum superbissimū at q̄
ditissimū regem statim ei regnū re
stituit Qui ut insperato honore
dampnatus est omēs thesauros suos
quos absconderat ei ostendit et de
ipsis eunde et suos ditauit et fidelis
simus ei deinceps fuit qui ante in
micus erat De modestia

Et non solum p̄

dicte tres temperancie diguerunt i an
tiquis Sed etiā in 3a pte eius que
est modestia Est enī modestia frenā
ca ātū rerū que agunt et que dicunt
loco suo collocandarū ait tullius li o
1 de offi Et est dicta a mo in quo
n plus n mīgut ait augūs d bona